

Adja meg a kormány Szegednek is a vasuti szállítás 50 százalékos kedvezményét.

Most minden Szegedre érkezik a legdrágábban, Budapestre legolcsóbban. — Szegeden legdrágább a megélhetés. — A tanács főirata a kereskedelmi miniszterhez.

Ezen a hasábon igen sokszor adunk hangot annak, hogy Szegeden lényegesen drágább a megélhetés, mint a fővárosban, amelyet a legkülönbözőbb kedvezményekkel illetnek az ország többi városának a hátrányára. Ezt a lényegesen drágább életszínvonalat szomorúan tapasztalja minden nap Szeged egész fogyasztóközönsége, azok a tömegek, amelyek két kezük és szellemük munkájából élnek, akiknek nem adatott meg, hogy földbirtokuk, vagy vagyonuk jövedelmét élvezzék. Illelőkes helyeken már régebben rámutattak ezekre a lehetetlen állapotokra, de komoly lépést eddig még nem tettek a fogyasztótömegek érdekében. Most azután komoly akció indult meg és ennek az akciónak már meg is van az első komoly eredménye.

Az akció során világosan rámutattak arra, hogy a fogyasztó tömegeket sújító szegedi drágaságnak tulajdonképpen mi az oka. Rámutattak arra, hogy ennek a jelenségnek részbeni magyarázata az, hogy a főváros a Ripka-féle akció révén ahhoz a kedvezményhez jutott, hogy az állatállatokat ötvényszázalékos kedvezménnyel szállíthatják Budapestre. Ez a kedvezmény kasszafőlési helyzetbe hozza a vidéki húspárosokat, de elsősorban lényegesen megdrágítja a vidéki városok fogyasztótömegeinek megélhetését a fővárossal szemben.

Rámutattak azután arra is, hogy teljességgel lehetetlen állapot, amely szerint Magyarország az egyetlen állam, amely más díjtétel mellett szállítja az állatállatokat Budapestre, mint az ország más városába. Például Németországban nem ismernek ilyen kedvezményt, mert akár Berlinbe, Hamburgba, vagy Breszluba szállnak a küldemények, egyforma díjtelt kötelesek fizetni.

Ennek a Szeged fogyasztói érdekében megindított akciónak meg is van az első komoly eredménye, amennyiben a város hatósága is belátta az eddigi lehetetlen és tarthatatlan állapotot, fölterjesztéssel fordult a kereskedelmi miniszterhez, kérve, hogy szüntesse meg a mai, a tömegeket sérlő állapotot. A város tanácsának fölterjesztése a következő:

Szeged szabad királyi város kereskedőinek, különösen pedig a szalámigyárosok és húsfeldolgozóiparosoknak igen nagy sérelmét képezi azon körülmény, hogy a Budapest székesfővárosba irányított élőjószágok stb. szállítmányok 50 százalékos vasuti viteldíj-kedvezményben részesülnek. Aminek következménye az, hogy a Szeged környékén levő városok, községek: Makó, Váshely, Orosháza, stb. jószágait, terményeiket nem ide, hanem Budapestre szállítják, amely körülmény nem közömbös Szeged szab. kir. város közönségére, közellátására sem.

Sajnos a trianoni határok következtében Szeged határváros lett, elvesztette éléstárát: Bácskát, Bánátot, így amíg a békeidőben Szeged nagy hús-, zsir-, szalonna-exportpiac volt, ugyszintén nagy baromfi- és tojásexport székhelye, most óriási importra szorultunk. Minden szállítmány Szegedre érkezik legdrágább fuvarral, mert határváros lévén, mindentől legtávolabbra esünk. Szeged város rossz homokföldjei nem termelnek annyit, hogy a munkálójának eltartásán felül még közfogyasztásra is juttasson.

A magy. kir. Ferenc József Tudományegyetem ideköltöztetése következtében a város lakosainak száma, így a fogyasztók száma megnövekedett, a termelés azonban több nem lett. Mindezeknek a következménye azután az, hogy Szeged szabad kir. város nagy hivatálnokserege, fogyasztóközönsége élelmiszereit drágábban kénytelen beszerezni, mint Budapestén.

A Budapest székesfővárosnak nyújtott kedvezmény nem szolgálja az ország termelőinek érdekét sem, miután a termelőket az egész ország területéről ezen kedvezmény Budapestre csábítja, ennek pedig a következménye az, hogy az áruk ott megtorlódnak, fölhalmozódnak s a termelő kénytelen áruját bármi pénzért eladni, mert azt már vissza nem szállíthatja, így az áruk spekulánsok kezébe kerülnek, akik a poton pénzrel összevásárolt cikkeket azután drága pénzen juttatják a fogyasztókhoz.

Hiába tehát a szállítási kedvezmény, ami a Máv. igazgatóságának sok milliárdjába kerül, nem szolgálja ez sem a fogyasztók, sem a termelők érdekét, hanem csak egyes csoportokét, akik abból illegitim hasznot húznak, ezzel szemben azonban az ország többi városai, községei, azoknak lakosai óriási kárt szenvednek.

Rámutatunk arra, hogy az 1925 októbertől 1926 március végéig Szegedre 800.000 kg. sertéshús ér-

kezett be, ennek fele Budapestre került földadásra és igen sok olyan van benne, amelyik mint élő állat Szegedre került föl a fővárosba.

Mindezeknél fogva azon tiszteletteljes kérelmünket terjesztjük Nagyméltóságod elé,

kegyeskedjék a Budapestnek nyújtott 50 százalékos tarifás kedvezményt Szeged szab. kir. városra nézve is kiterjeszteni.

Gömböst, Zadravecet és Pallavicinét a törvényszék már harmadizben idézi meg a Kelemen—Szakáts-pör főtárgyalására.

A több mint két hónapja folyó Kelemen—Szakáts-pör tárgyalása többszöri megszakítások után április 16-án kezdődik ismét, amikor is tovább folytatják a tanúkihallgatásokat. A pör a maga nagyszámu tanúkihallgatásaival, ami után a védő- és vádbeszédek következnek, csak május elején fejeződhetik be, mivel az ítélet megszerkesztése is napokat vesz igénybe.

Legutóbb azért szakították félbe a főtárgyalást, mert Kelemen Béla édesatyja hirtelen meghalt s így Kelemen Béla nem jelenhetett meg a folytatólagos főtárgyaláson. Eddig tulnyomó részben a helyi tanukat hallgatta ki a bíróság, míg a fővárosi illetőségű tanúk a többszöri sürgetések ellenére sem jelennek meg a főtárgyaláson, ami nagyban hátráltatja a törvényszék folytatólagos munkáját. A pör tanúi: Gömbös Gyulát, Zadravecz Istvánt és Ögróf

Azon nem remélt esetben azonban, ha kérelmünk bármi oknál fogva meghallgatásra nem talál, tiszteletteljesen azt kérjük, méltóztassék megfontolás tárgyává tenni, vajjon az egész ország lakosainak érdekét tekintve a Budapestnek nyújtott vasuti szállítási kedvezmény tovább főtarttható-e vagy sem?

Remélhetőleg ennek az akciónak meglesz az eredménye és rövidesen el fog tűnni az az állapot, hogy Szegeden drágább a megélhetés, mint a fővárosban. Egyébként úgy értesültünk, hogy a szegedihez hasonlóan az ország többi városában is hasonló mozgalom fog megindulni.

Pallavicin Alfonzot a törvényszék már számlálan alkalommal megidézte, de a kitűzött tárgyalási határidőre nem jelenik meg. Zadravecz és Pallavicin még csak bejelentették akadályoztatásukat, Gömbös Gyula azonban nem mentette elmaradását.

A törvényszéknek Gömbös Gyulával, mint nemzetgyűlési képviselővel szemben nagyon nehéz helyzete van, mert elővezetést nem rendelhet el és Gömbös esetleg végleges távollmaradása olyan semmisségi panasz alapja lehet, ami esetleg a pör újító való főtárgyalását vonhatná maga után. Április 16-án a mondottak alapján ismét ki lesz téve a bíróság annak, hogy a beidézett politikus tanuk nem jelennek meg s ez ismét maga után vonhatja a tárgyalás félbeszakítását.

Meghalt az amerikai milliárdos, aki negyven éve nem hagyta el jachtját.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Londonból jelentik: Brown Bayard amerikai multi milliomos, aki 40 év óta a Colchestre közelében horgonyzó yachtján lakott, ma meghalt. A dúsgazdag ember négy évtized alatt egyetlen egyszer sem hagyta el jachtját, amely csak

annyiban változtatta helyét, amennyire azt a tengeri áramlatok és a part alakulása tette szükségessé. A jacht eredeti legénységének nagyrésze már meghalt, azok, akik fiatal legényként kerültek Bayard szolgálatába, ma kivétel nélkül öreg emberek.

A színészegyesület és a színigazgató differenciája.

Tűrhetetlen bizonytalanságot teremtett a színház négy hónapja húzódó szanálása.

Néhány nappal ezelőtt megjelent a szegedi városban Balla Kálmán volt színigazgató és az Országos Színészegyesület képviselője az iránt érdeklődött, hogy lenne-e kifogása a város hatóságának az ellen, ha a szegedi színházat a színészegyesület határozata alapján konzorcium alapon vezetnék tovább. A színészegyesületnek ugyanis a belügyminiszter által jóváhagyott alapszabályai értelmében joga van arra, hogy azt a színházat, amelynek igazgatója nem fizeti be az egyesület pénztárába a színészek gázsijából levont egyesületi és nyugdíj járulékokat, konzorciummal vétesse át úgy, hogy az igazgató a fizetésén kívül hét százalékát kapja a bruttó bevételnek, de ezt a pénzt a színészegyesület nyugdíjalapjánál fennálló tartozására fordítja. Andor Zsiga, a szegedi színház igaz-

gatója nyolcvanegymillió koronával tartozik a színészegyesület nyugdíjalapjának.

A város tanácsának nagyon helyesen az az álláspontja, hogy erről a megoldásról szó sem lehet, mivel azonban a színészegyesület belügyminiszteri jóváhagyott alapszabályaira hivatkozik, a kérdést véleményezés végett kiadta dr. Tarácsy Mihály főügyésznek, aki legközelebb terjeszti a tanács elé véleményes javaslatát és ez a javaslat — értesültünk szerint — teljesen fedi a tanács álláspontját.

A színészegyesületnek — véleményünk szerint — nem lehet joga arra, hogy félreteljon egy szerződést, amely a színigazgató és a város közönsége között áll fenn, akármit mondjanak is az egyesületi alapszabályok.

Szeged város közönségének, magyarán, semmi, de semmi köze sincs a színészegyesület és a színigazgató között fölmerült differenciához, annak elintézését semmiesetre sem mozdíthatja úgy elő, hogy fölládozza a város érdekeit.

Mert hát régi, keserves tapasztalatok bizonyítják, hogy a konzorciumos színigazgatás egyáltalában nem szolgálja a város érdekét, sem a színészekét, legfőképpen a színészegyesület nyugdíjalapja és a színigazgató járna től vele, de a város közönsége és maguk a színészek is nagyon ráfizelnének.

A színigazgató egyébként — a színházi irodából nyert értesülésünk szerint — már el is intézte a színészegyesülettel fölmerült differenciáját úgy, hogy Balla Kálmán már vissza is utazott Budapestre.

Ezzel a kelemetlen ügyvel kapcsolatban rá kell mutatnunk arra a lehetetlen helyzetre is, amelybe a város hatóságának eljárása sodorta a színházat. Négy hónappal ezelőtt a város tanácsa elhatározta, hogy foglalkozik a színház szanálási tervével és kiküldött egy bizottságot, amelynek azt a mandátumot adta, hogy ké-

szítse el a szanálás tervét, tárgyaljon a hitelezőkkel és állapítsa meg a színházi fölszerelés reális értékét. Ez a bizottság azóta szakadatlanul működik. Az értékezők napról-napra megjelennek a színházban, leltározzák a fölszerelést, a bizottság pedig tárgyal a hitelezőkkel, megegyezik velük, hogy köveletüket készpénzzel való kiegyenlítése esetén hány percentsé engednek, de végeredményben négy hónap óta semmi sem történt. Mindenki türelmetlen, mindenki várja a végleges döntést, de helyett olyan hallatlan bizonytalanság támad a színház körül, amely fölborít minden tervet. Ez komplikálta a színigazgatónak a színészegyesülettel támadt differenciáját is. A helyzet pedig ma már az, hogy a város tanácskozás, az érthetetlen halogatósszinte kizárta teszi a szanálási terv végrehajthatóságát. A színházi bizottság pénteken délután ismét összeült, hogy ezzel a kér-